

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “กระบวนการสื่อสารและประสิทธิผลของโครงการรณรงค์นักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ ใส่ใจสิ่งแวดล้อมของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” นี้ได้แบ่งการศึกษาวิจัยออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นการศึกษากระบวนการสื่อสาร และการดำเนินการสื่อสารของโครงการรณรงค์นักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ ใส่ใจสิ่งแวดล้อมของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยการศึกษาจากเอกสารโครงการ แผนการสื่อสาร และการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง และส่วนที่ 2 เป็นการศึกษาประสิทธิผลของโครงการ โดยการวิจัยเชิงสำรวจพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในโครงการรณรงค์ ความตระหนัก และพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 การศึกษา “กระบวนการสื่อสารเพื่อการรณรงค์โครงการนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ ใส่ใจสิ่งแวดล้อม” ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีรายละเอียดดังนี้

แหล่งข้อมูล

การศึกษานี้มีแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. แหล่งข้อมูลประเภทบุคคล

การดำเนินโครงการรณรงค์นักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ ใส่ใจสิ่งแวดล้อมของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ว่าจ้างให้บริษัทเอกชน คือ บริษัทครีเอทีฟ จูซ จีวัน จำกัด (Creative Juice\G1) ในการดำเนินการวางแผนโครงการรณรงค์ ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานโครงการจึงแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

1.1 เจ้าหน้าที่ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบโครงการโดยตรง

1.2 พนักงานบริษัทครีเอทีฟ จูซ จีวัน จำกัด (Creative Juice\G1) ที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลและวางแผนการรณรงค์โครงการ

2. แหล่งข้อมูลประเภทสื่อและเอกสารต่างๆ

2.1 แผนงานและรายละเอียดต่างๆ ในการเตรียมงานทั้งจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และบริษัทครีเอทีฟ จูซ จีวัน จำกัด

2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น เอกสารประกอบการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ตัวอย่างข่าว หนังสือพิมพ์ เอกสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่ได้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการรณรงค์ และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการรณรงค์ที่สามารถเก็บรวบรวมได้

2.3 สื่อต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการณรงค์ เช่น เทปคาสเซต เทปวิดีโอที่บันทึกภาพและเสียงการดำเนินกิจกรรมโครงการและที่ใช้ในการเผยแพร่

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แหล่งข้อมูลประเภทบุคคล

ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยวางแผนทางการสัมภาษณ์ กำหนดประเด็นข้อมูลที่ต้องการ พร้อมบันทึกเทปการสัมภาษณ์และจดบันทึกรายละเอียดบางส่วนจากการสัมภาษณ์

2. แหล่งข้อมูลประเภทสื่อและเอกสารต่างๆ

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการและสื่อต่างๆ ที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์และศึกษาร่วมกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาวิจัยส่วนที่เป็นกระบวนการสื่อสารโครงการณรงค์ ผู้วิจัยได้นำเอาข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แหล่งข้อมูลมาศึกษา และสรุปรวบรวมประเด็นสำคัญนำเสนอข้อมูลเชิงพรรณนาตามที่กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ โดยการบรรยายกระบวนการสื่อสารโครงการณรงค์ พร้อมด้วยการนำเสนอกิจกรรมต่างๆ ตามวัตถุประสงค์โครงการ การเลือกใช้สื่อ เนื้อหาสารที่ใช้ในการเผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ

ส่วนที่ 2 การศึกษาประสิทธิผลของโครงการรณรงค์นักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ ใส่ใจสิ่งแวดล้อม ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จะทำการวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประชากร

การศึกษาวิจัยในส่วนนี้มุ่งที่จะศึกษาประสิทธิผลของโครงการรณรงค์ จากพฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมในโครงการรณรงค์ ความตระหนัก และพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ เยาวชนที่เป็นสมาชิกโครงการนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ ใส่ใจสิ่งแวดล้อม ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 60,792 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 20 เมษายน พ.ศ.2547) (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, ซีดีรอม)

การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามหลักการแปรผันร่วมกันระหว่างขนาดของกลุ่มตัวอย่างกับความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้น โดยอาศัยสูตรของ Taro Yamane (อ้างถึงในวิเชียร เกตุสิงห์, 2543 หน้า 22) โดยกำหนดความเชื่อมั่น 95% ความผิดพลาดไม่เกิน 5%

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ	n	=	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N	=	ขนาดของประชากร
	e	=	ความน่าจะเป็นของความผิดพลาดที่ยอมรับให้เกิดได้
ผลจากการคำนวณ		=	398
			ดังนั้น จึงได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา เป็นจำนวน 400 ตัวอย่าง

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างเลือกเฉพาะสมาชิกโครงการฯ ที่มีรายชื่อจากทางททท. จำนวน 60,792 คน ด้วยวิธีการเลือกลำดับจากการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ข้อมูลจาก Random Number Table (The Rand Corporation, 1995) จำนวนทั้งหมด 400 ตัวอย่าง

2. การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง โดยรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างดังนี้

- ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์ ตามที่อยู่ที่ได้รับจากทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้กรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยได้สอดซองเปล่าและติดแสตมป์ไปให้กลุ่มตัวอย่างด้วย เพื่ออำนวยความสะดวกให้กลุ่มตัวอย่างสามารถส่งคืนแบบสอบถามที่ได้กรอกแล้วกลับมาได้ในทันที

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรในการศึกษาครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นการศึกษากระบวนการสื่อสารเพื่อการรณรงค์ ซึ่งจะศึกษาด้วยการสัมภาษณ์เจาะลึกและการศึกษาจากเอกสาร โครงการ

ส่วนที่ 2 เป็นการศึกษาประสิทธิผลของโครงการรณรงค์ ด้วยวิธีวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งตัวแปรที่กำหนดในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม แจกแจงตามสมมติฐาน ได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในโครงการรณรงค์นักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ ใส่ใจสิ่งแวดล้อม ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีความสัมพันธ์กับความตระหนักของเยาวชนในการเป็นนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ ไม่ทำลายแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม

ตัวแปรต้น คือ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในโครงการรณรงค์นักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ ใส่ใจสิ่งแวดล้อม

ตัวแปรตาม คือ ความตระหนักของเยาวชนในการเป็นนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ ไม่ทำลายแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม

สมมติฐานข้อที่ 2 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในโครงการรณรงค์นักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ ใส่ใจสิ่งแวดล้อม ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมของเยาวชน

ตัวแปรต้น คือ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในโครงการรณรงค์นักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ ใส่ใจสิ่งแวดล้อม

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมของเยาวชน

สมมติฐานข้อที่ 3 ความตระหนักมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมของเยาวชน

ตัวแปรต้น คือ ความตระหนักของเยาวชนในการเป็นนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ ไม่ทำลายแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมของเยาวชน

เกณฑ์การวัดและให้คะแนนตัวแปร

1. พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในโครงการรณรงค์นักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ ใส่ใจสิ่งแวดล้อม

วัดจากปริมาณพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมโครงการนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ ใส่ใจสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีข้อความที่กำหนดเป็นตัวชี้วัดจำนวน 10 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน (Likert Scale) โดยกำหนดคะแนนไว้ดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
ไม่เคยเลย	1	คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

ระดับการมีส่วนร่วม

1. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.80 มีส่วนร่วมต่ำมาก
2. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81 – 2.60 มีส่วนร่วมต่ำ
3. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61 – 3.40 มีส่วนร่วมปานกลาง
4. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41 – 4.20 มีส่วนร่วมสูง
5. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21 – 5.00 มีส่วนร่วมสูงมาก

2. ความตระหนักในการเป็นนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ ไม่ทำลายแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม

วัดจากการแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม โดยมีข้อความที่กำหนดเป็นตัวชี้วัดจำนวน 10 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน (Likert Scale) ซึ่งแต่ละคำถามมีคำตอบให้เลือกตามลำดับทั้งความตระหนักเชิงบวกและเชิงลบ โดยกำหนดคะแนนไว้ดังนี้

ข้อความที่เป็นความตระหนักมาก (ในทางที่เห็นด้วย)

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน
เห็นด้วย	4	คะแนน
เฉยๆ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน

ข้อความที่เป็นความตระหนักน้อย (ในทางที่ไม่เห็นด้วย)

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน
เห็นด้วย	2	คะแนน
เฉยๆ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

ระดับความตระหนัก

1. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.80 มีความตระหนักต่ำมาก
2. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81 – 2.60 มีความตระหนักต่ำ
3. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61 – 3.40 มีความตระหนักปานกลาง
4. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41 – 4.20 มีความตระหนักสูง
5. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21 – 5.00 มีความตระหนักสูงมาก

3. พฤติกรรมการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม

วัดจากพฤติกรรมหรือการปฏิบัติในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม โดยเป็นคำถามให้เลือกตอบ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน (Likert Scale) ให้คะแนน ดังนี้

พฤติกรรมที่ควรปฏิบัติ

เป็นประจำ	5	คะแนน
บ่อยครั้ง	4	คะแนน
บางครั้ง	3	คะแนน
นานๆ ครั้ง	2	คะแนน
ไม่เคยทำเลย	1	คะแนน

พฤติกรรมที่ไม่ควรปฏิบัติ

เป็นประจำ	1	คะแนน
บ่อยครั้ง	2	คะแนน
บางครั้ง	3	คะแนน
นานๆ ครั้ง	4	คะแนน
ไม่เคยทำเลย	5	คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย แล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

ระดับพฤติกรรม

1. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.80 มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต่ำที่สุด
2. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81 – 2.60 มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต่ำ
3. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61 – 3.40 มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ปานกลาง
4. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41 – 4.20 มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สูง
5. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21 – 5.00 มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สูงที่สุด

เกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์ของตัวแปร

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรในการวิเคราะห์ ดังนี้
(Bartz, 1999: 184)

คะแนนระหว่าง 0.00-0.20	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก
คะแนนระหว่าง 0.21-0.40	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
คะแนนระหว่าง 0.41-0.60	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
คะแนนระหว่าง 0.61-0.80	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
คะแนนระหว่าง 0.81-1.00	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีคำถามชนิดปลายปิด (Closed-End Questionnaires) และชนิดปลายเปิด (Open-Ended Questionnaires) จำนวน 36 ข้อ แบ่งออกเป็น 4 ตอน

ในแต่ละตอนจะประกอบด้วยคำถามดังนี้

- ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร จำนวน 6 ข้อ
- ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมในโครงการรณรงค์ จำนวน 10 ข้อ
- ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความตระหนักในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จำนวน 10 ข้อ
- ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จำนวน 10 ข้อ

ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ

1. ความเที่ยงตรง (Validity)

นำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความชัดเจน ความครอบคลุมของเนื้อหาและตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

2. ความเชื่อมั่น (Reliability)

นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบ (pre-test) กับประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างคือ เป็นเยาวชนที่มีอายุตั้งแต่ 14-26 ปี จำนวน 30 ชุด เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์เกี่ยวข้องของ (Relevance) ของเนื้อหาความเป็นไปได้ (Feasibility) ในแง่ของคำตอบที่จะได้รับจากผู้ตอบคำถาม แล้วนำผลที่ได้ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการคำนวณค่า Reliability Alpha Coefficient ของ Cronbach (อ้างถึงใน วิเชียร เกตุสิงห์, 2543: 93) ซึ่งเหมาะสมสำหรับเครื่องมือที่ให้คะแนนรายข้อมากกว่า 1 คะแนน โดยในส่วนของพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมได้ค่า Reliability เท่ากับ 0.91 ในส่วนของความตระหนักได้เท่ากับ 0.75 และส่วนของพฤติกรรมกรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้เท่ากับ 0.82

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์ ตามที่อยู่ที่ได้รับจากทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้กรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยได้สอดซองเปล่าและติดแสตมป์ไปให้กลุ่มตัวอย่างด้วย เพื่ออำนวยความสะดวกให้กลุ่มตัวอย่างสามารถส่งคืนแบบสอบถามที่ได้กรอกแล้วกลับมาได้ในทันที การเก็บรวบรวมข้อมูลกระทำระหว่างเดือนตุลาคม – ธันวาคม 2548

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้คือ

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายข้อมูลดังต่อไปนี้

- 1.1 การมีส่วนร่วมในโครงการรณรงค์นักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ ใส่ใจสิ่งแวดล้อม
- 1.2 ความตระหนักในการเป็นนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ
- 1.3 พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม

2. การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One - way Analysis of Variance) (วรชัย เขาวปาลี, 2542 : 503) ทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในโครงการรณรงค์ ความตระหนัก และพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียวแล้ว ถ้าพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติจึงทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยใช้วิธีของเซฟเฟ (Scheffé's test) (วรชัย เขาวปาลี, 2542 : 507)

3. การทดสอบสมมติฐาน

ใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคู่ต่างๆ ตามสมมติฐานข้อที่ 1-3

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลเรียบร้อยแล้ว จึงทำการกำหนดรหัส ลงรหัสบันทึกข้อมูล แล้วจึงวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS for Windows) ในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ